

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/302/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114218894
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6114218894.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava 1, IČO: 35 787 783, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin, proti odporcovi X. Y., C.. XX. XX. XXXX, S. D. XXXX/XX, XXX XX S. S., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 1 678,97 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Vedľajšie účastníctvo na strane odporcu nie je prípustné.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 1 462,26 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 372,92 eura od 03. 10. 2013 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 1 089,34 eura od 17. 09. 2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 74,37 eura za zaplatený súdny poplatok a vo výške 158,72 eura za zastúpenie advokátom, zástupcovi navrhovateľa a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,00 eur, splatných do 25. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom september 2015 s tým, že omeškanie s plnením či i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti návrh zamietam.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 28. 08. 2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1 678,97 eura, ktorý odôvodnil tým, že dňa 06. 02. 2014 poskytol navrhovateľ odporcovi na základe písomnej žiadosti úver vo výške 421,92 eura na nákup spotrebného tovaru. Odporca sa zaviazal splatiť úver v 10 mesačných splátkach, každá vo výške 48,44 eura vždy k 15. dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15. 03. 2013. Záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas však nebol splnený. Podľa článku V-3. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, je navrhovateľ oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej čiastky, so splatením ktorej sa odporca dostal do omeškania viac ako 30 dní a bol navrhovateľom na zaplatenie vyzvaný. Navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu zmluvnej pokuty formou automatizovaných písomných upomienok, naposledy listom zo dňa 10. 10. 2013. Dňa 02. 10. 2013 sa stal splatným dlh odporcu vo výške 445,26 eura. V úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 23,56 % ročne, navrhovateľ sa podaným návrhom domáha aj zaplatenia úroku vo výške 23,56 % ročne zo sumy 382,76 eura (úverová istina) od 02. 10. 2013 do zaplatenia. Navrhovateľ poskytol na základe písomnej žiadosti - návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutá revolvingového rámca a vydaní úverovej karty zo dňa 28. 12. 2012 revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca. Odporca vyčerpal z úverového rámca ku dňu 04. 03. 2013 peňažné prostriedky v celkovej výške 1 151,92 eura. Odporca sa zaviazal splatiť úver formou pravidelných mesačných splátok vo výške 5 % z tohto rámca, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho

mesiaca, počínajúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom boli peňažné prostriedky čerpané. Odporca svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas, ktorý mu vyplýva z úverovej zmluvy, nesplnil. Podľa článku V.-3. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, je navrhovateľ oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej čiastky, so splatením ktorej sa odporca dostal do omeškania viac ako 30 dní a bol navrhovateľom na zaplatenie vyzvaný. Navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu zmluvnej pokuty formou automatizovaných písomných upomienok, naposledy listom zo dňa 20. 09. 2013. Dňa 16. 09. 2013 sa stal splatným dlh odporcu vo výške 1 233,71 eura. V úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 30 % ročne, navrhovateľ sa podaným návrhom domáha aj zaplatenia úroku vo výške 30 % ročne zo sumy 1 096,03 eura (úverová istina) od 16. 09. 2013 do zaplatenia. Navrhovateľ si uplatnil aj úrok z omeškania v zákonnej výške podľa § 369 Obchodného zákonníka. Na základe uvedeného sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaviazania odporcu zaplatiť mu 1 678,97 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 23,56 % ročne zo sumy 382,76 eura od 02. 10. 2013 do zaplatenia, so zmluvným úrokom vo výške 30 % ročne zo sumy 1 096,03 eura od 16. 09. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 445,26 eura od 03. 10. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 1 233,71 eura od 17. 09. 2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Návrh spolu s prílohami bol doručený do vlastných rúk odporcu dňa 19. 03. 2015, odporca sa k podanému návrhu nevyjadril.

Navrhovateľ v podaní doručenom súdu dňa 02. 03. 2015 doplnil skutkovú a právnu argumentáciu podaného návrhu a pripojil k návrhu ďalšie listiny.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 25. 08. 2015, na ktorom odporca uviedol, že si je vedomý dlhu voči navrhovateľovi, tento navrhol vzhľadom na svoje majetkové pomery uhradiť v splátkach. Po vykonanom dokazovaní listinami predloženými v spise a z prednesov odporcu zistil súd nasledovný skutkový stav: navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 06. 02. 2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, identifikačné číslo zmluvy 260622651661011 na nákup spotrebného tovaru. V zmluve bola uvedená výška úveru 421,92 eura, výška mesačnej splátky 48,44 eura, počet mesačných splátok 10, splatnosť mesačnej splátky 15. deň v mesiaci, splatnosť 1. mesačnej splátky 15. 03. 2013, konečná splatnosť úveru 15. 12. 2013, výška úrokovej sadzby bola uvedená 23,56 % fixná, RPMN 26,27 %, priemerná RPMN 40,60 %, celková čiastka k zaplateniu 468,80 eura. Odporca uhradil navrhovateľovi jednu splátku vo výške 49,00 eur dňa 15. 02. 2013. Navrhovateľ vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú dňa 02. 10. 2013 a požadoval vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v lehote do 14 dní od doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Zásielka s oznámením sa vrátila navrhovateľovi dňa 14. 10. 2013 z dôvodu, že adresát je na uvedenej adrese neznámy. Navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 28. 12. 2012 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty, identifikačné číslo zmluvy XXXXXXXXXXXXXXXX. V zmluve bola uvedená výška úverového rámca 5 000,00 eur, aktuálna výška úverového rámca 1 100,00 eur, výška mesačnej splátky min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur, splatnosť 1. mesačnej splátky 10. deň v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru, výška 1. čerpania revolvingového úveru 782,00 eur, výška úrokovej sadzby 30 %, fixná, RPMN 34,50 %, priemerná RPMN 26,7 %, splatnosť mesačnej splátky: 10. deň v mesiaci, priama platba predajcovi 87,00 eur. Listom zo dňa 04. 01. 2013 bola odporcovi zasielaná kreditná karta spolu s údajmi maximálny úverový rámec 3 400,00 eur, aktuálny úverový rámec 1 100,00 eur, mesačná úroková miera 2,5 %, výška mesačnej splátky 55,00 eur. Odporca uhradil navrhovateľovi jednu splátku vo výške 60,00 eur dňa 15. 02. 2013 a spolu s „cash-back“ bonus uhradil odporca navrhovateľovi 60,08 eura. Navrhovateľ vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú dňa 16. 09. 2013 a požadoval vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v lehote do 14 dní od doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Zásielka s oznámením sa vrátila navrhovateľovi dňa 29. 03. 2013 z dôvodu, že adresát je na uvedenej adrese neznámy.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. do 09. 06. 2013 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom do 31. 12. 2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom do 31. 01. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 06. 02. 2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Na základe uzatvorenej zmluvy boli odporcovi, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom, dočasne poskytnuté peňažné prostriedky na financovanie kúpy spotrebného tovaru vo výške 421,92 eura navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Navrhovateľ listinou zo dňa 10. 10. 2013 oznámil odporcovi uplatnenie práva podľa § 506 Obchodného zákonníka, t.j. zosplatenie úveru ku dňu 02. 10. 2013 a požadoval vrátiť celú dlžnú sumu.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje v správnej výške uvedenú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve je v nesprávnej výške uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Navrhovateľ v zmluve uviedol „Celková čiastka k zaplateniu: 468,80 eura“. Podľa počtu splátok (10) a výške mesačnej splátky (48,44 eura) by mal odporca zaplatiť

484,40 eura, čo je o 15,60 eura viac, ako uviedol navrhovateľ v zmluve. Pokiaľ mala byť celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť uvedená bez „poplatku za poistenie: 3,33 %“, k tomu súd uvádza, že podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Ku celkovým nákladom spotrebiteľa podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Navrhovateľ nepreukázal a uzatvorená zmluva tomu nenasvedčuje, že by spotrebiteľ nemusel uzatvoriť zmluvu o poistení a dostal by spotrebiteľský úver za rovnakých podmienok, keď v zmluve nie je osobitne uvedená možnosť zvoliť si úver aj bez poistenia. Je zrejmé, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je počet splátok vynásobený výškou splátok a nie vynásobený výškou splátok bez poplatku za poistenie, ktorý navyše nie je v zmluve zreteľne číselne vyjadrený.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve nie je uvedený údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a údaj o výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky 48,44 eura. Takéto určenie nemožno považovať za súladné § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, koľko, z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky. Nakoľko navrhovateľ neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup navrhovateľa považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Až z navrhovateľom predloženého výpisu z účtu vyplýva rozpočítavanie úhrad z jednotlivých uhradených splátok na jednotlivé nároky. Z nej vyplýva, že kým napríklad pri splátke predpísanej dňa 15. 03. 2013 bola na úhradu úroku predpísaná suma 8,28 eura, pri splátke predpísanej dňa 15. 12. 2013 bola na úhradu úroku predpísaná suma 0,91 eura, teda úhrady jednotlivých nárokov navrhovateľa z prijatých splátok nie sú rovnomerné a rovnaké z tej ktorej splátky. Spotrebiteľ má mať možnosť pri vstupe do úverového vzťahu zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko mu z tej ktorej splátky pripadne na úhradu istiny úveru a koľko na úroky a teda ako rýchlo dôjde k splateniu istiny pohľadávky. K uvedenému záveru sa priklonil v odôvodnení rozsudku sp. zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20. 04. 2015 aj Krajský súd v Žiline. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ani termíny jednotlivých splátok, ale iba termín prvej splátky a dátum konečnej splatnosti úveru, pričom splatnosť mesačnej splátky je 15. deň v mesiaci. Takéto určenie termínov splátok spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v akých termínoch. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia každej jednotlivéj splátky. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o termínoch splatnosti splátok úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určaniu termínov splátok spotrebiteľského úvere matematickými operáciami s iných spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, aby termíny jednotlivých splátok boli určené konkrétnym dátumovým okamihom.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje v správnej výške údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a údaj o výške a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, podľa § 11 ods. 1 písm. b) (v znení účinnom do 09. 06. 2013) v spojení s § 9 ods. 2 písm. j) a písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov navrhovateľom zo dňa 09. 02. 2015 odporca čerpal úver v celkovej výške 421,92 eura a navrhovateľovi uhradil spolu 49,00 eura. Nakoľko poskytnutý úver navrhovateľa sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, odporcom čerpaný úver bol povinný v uvedenej výške navrhovateľovi vrátiť. Súd preto návrhu čiastočne vyhovel a zaviazal odporcu uhradiť

navrhovateľovi 372,92 eura ako rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a uhradenými finančnými prostriedkami (421,92 eura - 49,00 eura).

Z dôvodu omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu vzniklo navrhovateľovi podľa § 369 Obchodného zákonníka právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa predpisov Občianskeho práva. Výšku úrokovej sadzby stanovuje § 3 ods. 1 nariadenia a to navýšením piatich percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu Európskou centrálnou bankou. Odporcovi bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy aj úrok z omeškania a to vo výške 5,50 % ročne z dlžnej sumy 372,92 eura od 03. 10. 2013 (deň nasledujúci po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru) do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 28. 12. 2012 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Na základe uzatvorenej zmluvy boli odporcovi, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom, dočasne poskytnuté peňažné prostriedky vo forme úverového rámca v celkovej výške čerpanej odporcom 1 149,42 eura navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Navrhovateľ listinou zo dňa 20. 09. 2013 oznámil odporcovi uplatnenie práva podľa § 506 Obchodného zákonníka, t.j. zosplatenie úveru ku dňu 16. 09. 2013 a požadoval vrátiť celú dlžnú sumu.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená výška mesačnej splátky min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 EUR. Takéto dojednanie výšky mesačnej splátky nepovažuje súd za súladné s § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď táto má byť uvedená konkrétnou vyčíslenou sumou a nie vyčísliteľná spotrebiteľom, matematickými operáciami, ktorých vypočítanie je navyše nejasné. Rovnako tak navrhovateľ neuviedol, koľko z tej ktorej mesačnej splátky pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru a spotrebiteľ tak nemá možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov aj v závislosti od rýchlosti, akou sa spláca istina úveru. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky. Nakoľko navrhovateľ neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup navrhovateľa považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Rovnako tak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje termíny jednotlivých splátok, iba uvedenie splatnosti ako v 10. deň v mesiaci. Takéto určenie termínov splátok spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v akých termínoch. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia každej jednotlivej splátky. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o termínoch splatnosti splátok úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určaniu termínov splátok spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s iných spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, aby termíny jednotlivých splátok boli určené konkrétnym dátumovým okamihom.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, podľa § 11 ods. 1 písm. a) (v znení účinnom do 31. 12. 2012) v spojení s § 9 ods. 2 písm. j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov a potvrdenia prijatia splátok zo dňa 09. 02. 2015 predložených navrhovateľom odporca, čerpal finančné prostriedky vo výške 1 149,42 eura, pričom uhradil navrhovateľovi spolu 60,08 eur. Nakoľko poskytnutý úver navrhovateľa sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, odporcom čerpaný úver bol povinný v uvedenej výške navrhovateľovi vrátiť. Súd preto návrhu čiastočne vyhovel a zaviazal odporcu, uhradiť navrhovateľovi 1 089,34 eura ako rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a uhradenými finančnými prostriedkami (1 149,42 eura - 60,08 eur).

Z dôvodu omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu vzniklo navrhovateľovi podľa § 369 Obchodného zákonníka právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa predpisov Občianskeho práva. Výšku úrokovej sadzby stanovuje § 3 ods. 1 nariadenia, v znení účinnom do 31. 01. 2013, nakoľko zmluvný vzťah vznikol pred týmto dňom a to navýšením ôsmich percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu Európskou centrálnou bankou. Odporcovi bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy 1 089,34 eura aj úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne od 17. 09. 2013 (deň nasledujúci po dni zosplatenia úveru) do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Návrh je nedôvodný v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy prevyšujúcej 1 462,26 eura, nakoľko oba poskytnuté úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov. Z toho dôvodu nie je návrh dôvodný ani v časti uplatnených úrokov z omeškania nad sumu poskytnutých úverov a v časti požadovaných úrokov. Súd preto návrh v prevyšujúcej v časti, t.j. uplatnenej sumy 216,71 eura, úrokov z omeškania z uvedenej sumy a úrokov zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP. Úspech navrhovateľa predstavoval 87 %, úspech odporcu 13 %, navrhovateľovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania v výške 74 % (87 - 13) z celkových uplatnených trov konania, ktoré si uplatnil vo výške 100,50 eura za zaplatený súdny poplatok a vo výške 322,19 eura za zastúpenie advokátom. Súd preto zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 74,37 eura za zaplatený súdny poplatok (74 % z 100,50 eura) a vo výške 158,72 eura za zastúpenie advokátom. Súd nepriznal navrhovateľovi uplatnenú náhradu za trovy zastúpenia advokátom za tretí úkon právnej služby - podanie, ktorým navrhovateľ pohľadávku podrobne špecifikoval, nakoľko uvedený úkon mal byť už súčasťou doručeného návrhu a bolo povinnosťou navrhovateľa uviesť všetky skutkové okolnosti a pripojiť všetky dôkazy na ktoré sa odvoláva už v návrhu na začatie konania. Ich dopĺňanie bez výzvy súdu, či vyjadrenia odporcu tak nie je úkonom ktorý nebol potrebný na účelné uplatňovanie práva, ktorého náhradu navrhovateľovi by mal znášať v konaní čiastočne neúspešný odporca.

Z priznaných trov zastúpenia advokátom predstavuje odmena 120,37 eura (74 % z 2 x 81,33 eura)) podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) za dva vykonané úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1, písm. a) vyhlášky, prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a podľa písm. c) písomné podanie žaloby na súd, náhrada hotových výdavkov predstavuje 11,90 eura (74 % z 2 x 8,04 eura)) podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a DPH predstavuje 26,45 eura (základ dane 132,27 eura) podľa § 18 ods. 3 vyhlášky.

Podľa § 160 ods. 1 OSP súd vzhľadom na majetkové pomery odporcu určil plnenie v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,00 eur, ktoré vzhľadom na výšku pohľadávky s prihliadnutím na osobu navrhovateľa považoval za dostatočné s tým, že omeškanie so zaplatením čo i len jednej splátky má za následok stratu výhody splátok, a teda povinnosť úhrady celého dlhu naraz.

Dňa 24. 10. 2014 bolo súdu doručené podanie JUDr. Patrika Podhorského, advokáta so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, ktorým oznámil v mene občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov súdu vstup vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 OSP na strane odporcu. Súd oznámil odporcovi vstup vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane v podaní doručenom mu 19. 03. 2015, odporca sa k návrhu na vstup nevyjadril. Pred otvorením pojednávania dňa 25. 08. 2015 odporca po výzve súdu uviedol, že nesúhlasí s vystupovaním vedľajšieho účastníka v konaní na jeho strane.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, v znení účinnom do 31. 12. 2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 OSP, v znení účinnom do 31. 12. 2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

Nakoľko odporca nesúhlasil s vystupovaním vedľajšieho účastníka v konaní na jeho strane, súd vyhlásil vedľajšie účasti na strane odporcu podľa § 93 ods. 3 OSP za neprípustné.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.